

103375

Kapitulasjon 1948

Ytring

Dagbladet 8/6-82

Jeg vil først og fremst oppmerksom på at den som har skrevet boken, som er med overstatistikk over den kapitulerende østskrift. Noen har bedt meg om å imøtegå professoren, ut fra den forutsetning at hans inserat har vært myntet på min siste bok hos Dreyer «Lys over Landssvikoppkjøret». Boken har vært saklig og forståelsesfullt anmeldt i Deres blad av Svein Blindheim.

I og for seg skulde en imøtegåelse synes unødvendig, idet professoren besørger dette selv. Men for sikkerhets skyld følgende:

Skodvins hovedargument for det konvensjonelt nasjonalromantiske standpunkt at Norge som stat fortsatte sin militære krigføring etter at samtlige norske stridskrefter hadde lagt våpnene ned, er dette: Vanlig

formulering for en folkerettslig bindende total kapitulasjon er den at den kapitulerende parts «Streitkräfte zu Land, zu Wasser und zu Luft legen die Waffen nieder.» Da er kapitulasjonen ifølge Skodvin total.

Men nå sier han at den formuleringen som Norge skrev under på den 10. juni 1940, den var av typen «forandret derhen at «samtlige norske stridskrefter la våpnene ned.» Og da kan det ifølge professoren ikke være tvil om at meningen var den stikk motsatte. Altså: Når ordene «stridskrefter tillands, tilvanns og i luften» erstattes med det altomfattende uttrykk «samtlige stridskrefter», da må alle og enhver forstå at dette har Norge skrevet under på med den mentale reservasjon at da skulde krigføringen allikevel fortsette.

Logikken er blendende. Det er beroligende å vite at professoren er gått av med pensjon.

Albert Wiesener,
Oslo